

Bilag 2

2 af udvalgets spørgsmål til beskæftigelsesministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 9:

Vil ministeren indhente en juridisk vurdering fra Justitsministeriet af, om lovforslagets begrænsning af arbejdsgiverens strafansvar på nogen måde kan få konsekvenser i forhold til arbejdsskadeloven og erstatningsansvarsloven?

Svar:

Jeg har indhentet nedenstående juridiske vurderinger fra henholdsvis Arbejdsskadestyrelsen, som er ressortansvarlig myndighed for arbejdsskadesikringsloven, og Justitsministeriet, som er ansvarlig for erstatningsansvarsloven.

Arbejdsskadestyrelsen har oplyst følgende om Arbejdsskadesikringsloven:

Arbejdsskadesikringen er en lovbestemt ordning, der hviler på objektivt ansvar for arbejdsgiveren, kombineret med sikringspligt. Enhver, der arbejder i en arbejdsgivers tjeneste, er sikret, hvis pågældende kommer til skade på arbejde eller pådrager sig en sygdom som følge af arbejdet. Arbejdsskadesikringsloven administreres af Arbejdsskadestyrelsen.

Det er uden betydning for den tilskadekomnes ret til erstatning, om arbejdsgiveren efter almindelige erstatningsretlige regler kan gøres ansvarlig for skaden. Udtrykt på en anden måde bliver arbejdsgiveren ansvarlig for skaden, uanset at pågældende har gjort alt, hvad der er muligt, for at forhindre skaden. En tilskadekomnen vil derfor få arbejdsskadeerstatning – også selvom tilskadekomne ikke har anvendt eksempelvis sikkerhedsudstyr.

Arbejdsgiveren er dog kun ansvarlig for de skader, der skyldes arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregår. Som arbejdsskade regnes også skader forvoldt ved andre ansattes forsætlige eller uagtsomme adfærd.

I medfør af lovens § 14 kan en erstatning nedsættes eller bortfalde, hvis tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undla-

delse har fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden.

Bestemmelsen forudsætter således en forsætlig handling eller undladelse eller en retsstridig handling eller undladelse. Det indebærer, at erstatningen ikke kan nedsættes ved *hændelige* skader eller ved skader, der opstår som følge af »uagtsom« adfærd.

Det er Arbejdsskadestyrelsen, der skal bevise, at en skade er indtruffet på grund af den forsætlige eller retsstridige handling. Denne bevisbyrde er i praksis vanskelig at løfte.

Som eksempel på, hvornår egenskyldreglen er anvendt i nyere tid i forbindelse med retsstridige handlinger, kan nævnes chauffører, der kører i spirituspåvirket tilstand og som følge heraf kommer ud for skader. Ved disse ulykker ligger der politirapporter (spiritusprøver), der kan hjælpe ved bevisbedømmelsen med henblik på en eventuel nedsættelse.

Det er handlinger af en sådan karakter, der vil give grundlag for nedsættelse af erstatningen. Det er yderst sjældent, at bestemmelsen om nedsættelse anvendes. I de få tilfælde, hvor bestemmelsen har været anvendt, er erstatningen som udgangspunkt nedsat med 1/4.

Arbejdsgivers strafferetlige ansvar efter arbejdsmiljøloven har ikke noget at gøre med arbejdsskadesikring. Det skyldes, at der i arbejdsskadesikringsloven ikke indgår nogen skyldvurdering.

Indførelsen af en begrænsning af arbejdsgiverens strafansvar i visse situationer (lovforslagets § 1, nr. 9 (forslaget til ny § 83, stk. 3, i arbejdsmiljøloven)) vil ikke ændre på mulighederne for at få arbejdsskadeerstatning i forhold til i dag.

De ansatte vil derfor fortsat være dækket af arbejdsskadesikringen, hvis de kommer til skade som følge af arbejdet, uafhængigt af, om arbejdsgiveren kan straffes for overtrædelse af arbejdsmiljøloven. Det har derfor ingen indflydelse på de tilskadekomnes ret til erstatning fra arbejdsskadesikringen, at arbejdsgivers strafansvar efter arbejdsmiljøloven begrænses.